

Dubbelspelet proklameras

Morgon-Tidningen kommenterade i går förhandlingarna om de ledande kommunala platserna i Stockholm med följande ord: "Vi har från början ansett den borgerliga alliansen mot socialdemokratin klar och därmed också socialdemokratin oppositionsställning använt. Men om det nu hade funnits en ärlig borgerlig avsikt att åstadkomma en samverkan, måste det sakligt sett varit naturligt att den avgjort största gruppen, dvs. socialdemokraterna, erbjudits att behålla de ledande posterna inom kommunalförvaltningen."

Det vore svårt att mera knapp, tydligt och hänsynslöst klarlägga det dubbelspel som kännetecknat den av hr Höglund ledda socialdemokratin under de gångna veckornas debatt om den kommunala regeringen. Först betonar man att socialdemokratin utgått från att den skall stå i oppositionsställning till de två andra demokratiska partierna. Därefter framhåller man att en ärlig avsikt till samverkan från dessa partiers sida borde ha lett till att socialdemokraterna fått behålla de ledande posterna. Alltså, antingen skulle partiet, trots att den socialistisk-kommunistiska alliansen brutits, bevara ledningen på samma sätt som hittills, eller också skulle det ställa sig i opposition, dvs. avvisa förslagen till samarbete och samförståndslösningar. Vad folkpartiet velat är i själva verket att dela ledningen mellan de demokratiska partierna, med den självklara reservationen att ordförandeposten i stadskollegiet och posten som finansborgarråd skulle gå till det parti

som representerar den segrande medellinjen inom den kommunala politiken. Därför har man ansett att borgarrädsplatserna skulle fördelas proportionellt; tre till folkpartiet, fyra till socialdemokraterna och en till högern. Socialdemokraterna har avvisat detta förslag på det sättet att de diskvalificerat liberala kandidater till finansborgarrädsposten och vägrat att besätta posten som personalborgarråd. Sedan folkpartiet för att följa proportionalitetens krav förgäves erbjudit denna senare plats till båda de andra demokratiska partierna tycks det bli nödvändigt att den besätts av en folkpartist. Den rubbning av proportionaliteten som härigenom uppstår är alltså en direkt konsekvens av socialdemokraternas eget uppträdande. Och efter detta begagnar man vad som skett till att tala om bristande samförståndsvilja och diktat från den antisocialistiska majoritetens sida. Man framtvingar en åtgärd för att sedan klaga över den — det visar bäst det dubbelbotnade i denna politik.

Den socialdemokratiska gruppens metoder blev på tisdagen belysta i ett annat sammanhang. Stadens finansförvaltning har förhandlat med affärsbankerna om ett obligationslån. Just då enighet syntes nådd kom riksbankens ränteförändring, och bankerna var naturligtvis nödsakade att göra en motsvarande ändring i de villkor som erbjöds Stockholms stad. Stadens finansförvaltning har efter detta meddelat att villkoren inte kan antas och att staden avstår från att låna. Nu är det väl känt att staden har ett överhängande lånebehov, som inom den närmaste framtiden måste tillgodoses. Att avstå från bankernas medverkan till ett obligationslån innebär därför i nuvarande läge endast att skjuta ifrån sig ärendet tills de nyvalda stadsfullmäktige träder till och det nya finansborgarrådet övertar ansvaret. Sedan går det att bravera med att de borgerliga beviljar storfinansens en ränta som socialdemokraterna vägrat att betala.